

[Rimstad.]

stigning gennem forøgelse af skatter og afgifter.

Over for den højtærede finansministers bemærkninger i dag om, at det ikke fremgår af hans fremsættelsestale, at han er af den anskuelse, vil jeg gerne henvide til ministerens fremsættelsestale, hvor han siger, at de i hans forslag indarbejdede skattelettelser måske, måske ikke, vil blive effektive, alt efter den aktuelle økonomiske situation i henhold til aftalen fra forliget. Mig bekendt drejede forliget sig bl. a. om indførelse af en omsætningsafgift, der delvis skulle neutraliseres af visse i udsigt stillede skattelettelser, såfremt den økonomiske situation senere ville tillade det. Giver man nu ikke disse lettelser, fortsætter man altså med at forøge byrden af afgifter for befolkningen. Ingen er vel i så fald i tvivl om, at man gør det, fordi man vil neutralisere indtægtsstigningen, og altså havde jeg ret i det, jeg sagde i mit spørgsmål til den højtærede finansminister. Der skelnes i denne forbindelse ikke mellem indtægtsstigninger af den ene eller anden art. Men jeg sætter overordentlig pris på overensstemmelse mellem ord og handling. Er den højtærede ministers ord til mig i dag udtryk for, at han under alle omstændigheder vil gennemføre de i udsigt stillede skattelettelser fra forliget, skal han i hvert fald fra mig ikke høre mere om denne meningsdivergens.

Helge Larsen: Jeg vil gerne takke den højtærede statsminister for den meget klare og udtømmende redegørelse vedrørende afstemningen om resolutionen om Angola-spørgsmålet i De Forenede Nationers 4. komité. Jeg takker for den klare stillingtagen til Angolaproblemet og for oplysningerne om begrundelsen for den danske delegations holdning. Jeg er sikker på, at den højtærede statsministers redegørelse vil bidrage til, at de mange, der stod uforstående over for radioavisens telegram om afstemningen, nu er blevet oplyst om den danske regerings holdning.

Dernæst vil jeg gerne gøre et par bemærkninger til den højtærede kirkeminister, idet jeg benytter lejligheden til at takke for det svar, jeg fik på det spørgsmål, jeg stillede den højtærede minister i går, og jeg vil gerne føje den kompliment til, at jeg

ikke alene takker for svaret, men også for den form, den højtærede kirkeminister gav sin redegørelse, krydret som den var med attisk salt.

Hvad det reelle i spørgsmålet angår, er jeg ganske tilfreds med den højtærede kirkeministers svar. Den højtærede minister bebrejdede mig i milde vendinger, at jeg havde sagt, at jeg ikke kunne få noget at vide om denne skrivelse fra 1955. Den højtærede minister sagde, at jeg kunne blot have henvendt mig. Ja, det var netop det, jeg gjorde i går. Jeg ønskede netop ikke en sådan henvendelse foretaget privat, men her fra tingets talerstol, for at det svar, den højtærede kirkeminister ville give, også kunne blive kendt af offentligheden. Jeg er fuldt tilfreds med det svar, som den højtærede minister gav. Det viser, hvad jeg i øvrigt var sikker på i forvejen, at der ikke fra den højtærede ministers side er ønske om nogen kirkepolitisk ændring med hensyn til bispstillinger og bispemøderne; det viste skrivelsen af 1955 ganske klart.

De øvrige bemærkninger, som den højtærede kirkeminister kom med, skal jeg ikke gå ind på her. Jeg har blot lyst til lige at gøre en enkelt tilføjelse, den enkle, at jeg ikke deler den højtærede ministers opfattelse, når den højtærede minister taler om de af folket valgte bisper. Det forekommer mig, at fremgangsmåden ved valget af bisper er så indirekte, at det vist er tvivlsomt, om man kan tale om de af folket valgte bisper, men jeg skal i øvrigt ikke gå nærmere ind på dette i dag. Skulle jeg en anden gang føle mig fristet til at høre den højtærede kirkeminister, som vi for sjældent hører fra denne talerstol, vil der måske være anledning til at vende tilbage til disse spørgsmål.

Hanne Budtz: Jeg takker den højtærede kulturminister for hans svar til mig, for så vidt angår den højtærede ministers positive indstilling til bevaringen af de gamle bygninger i København. Det var jeg glad for at høre, men det havde jeg naturligvis også ventet fra kulturens minister.

Derimod blev jeg ikke helt klar over, om den højtærede ministers sympati også omfattede den specielle bygning, jeg har rejst problemet om. Den højtærede minister svarede bare, at da bygningen ikke var 100 år gammel, kunne den ikke fredes. Det